

Daniels bok – etthundratrettiotre

Avslöjandet av den profetiska väven: insikter i beseglingstiden för de 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Alla profeterna är eniga med varandra, och de vittnar alla mer specifikt om världens slut än om de dagar i vilka de levde. Deras vittnesbörd skall tillämpas under den profetiska perioden av de etthundrafyrtiofyra tusendens beseglingstid, ty det är där varje syns verkan inträffar. Jesaja fick i kapitel sex, i en syn, se in i det Allra heligaste under den period som utgör de etthundrafyrtiofyra tusendens beseglingstid, där han såg Guds härlighet. Vi vet att det var efter den 11 september 2001, ty han hörde änglarna i vers tre förklara att jorden då var full av Hans härlighet.

”När Gud stod i begrepp att sända Jesaja med ett budskap till sitt folk, tillät Han först profeten att i en syn blicka in i det allra heligaste i helgedomen. Plötsligt tycktes porten och templets inre förlåt lyftas upp eller dras undan, och han fick tillåtelse att skåda in i det allra heligaste, dit inte ens profetens fötter fick träda. Då framträdde för honom en syn av Jehova sittande på en hög och upphöjd tron, medan härligheten från Hans släp fyllde templet. Runt omkring tronen stod serafer som väktare omkring den store Konungen, och de återspeglade den härlighet som omgav dem. När deras lovsånger genljöd i djupa toner av tillbedjan, darrade portens pelare, såsom skakade av en jordbävning. Med läppar obesmittade av synd utgöt dessa änglar Guds lov. ’Helig, helig, helig är Herren Sebaot’, ropade de; ’hela jorden är full av Hans härlighet.’ [Se Jesaja 6:1–8.]”

”Seraferna omkring tronen är så uppfyllda av vördnadsfull bävan när de skådar Guds härlighet, att de inte för ett ögonblick ser på sig själva med beundran. Deras lovprisning tillhör Härskarornas Herre. När de blickar in i framtiden, då hela jorden skall bli uppfylld av Hans härlighet, återljuder den triumferande sången från den ene till den andre i melodisk sång: ’Helig, helig, helig är Härskarornas Herre.’ De är fullt tillfredsställda med att förhärliga Gud; när de förblir i Hans närvaro, under Hans gillandes leende, önskar de ingenting mer. I att bära Hans avbild, i att utföra Hans vilja, i att tillbe Honom, når deras högsta strävan sitt mål.”
Gospel Workers, 21.

I överensstämmelse med Jesaja fick också profeten Hesekiel tillåtelse att se in i det allra heligaste. Hesekiels syn började i kapitel ett, vers ett.

Och det skedde i det trettionde året, i den fjärde månaden, på månadens femte dag, när jag var bland de bortförda vid floden Kebar, att himlarna öppnades och jag såg syner från Gud.
Hesekiel 1:1.

Hans syn fortsätter genom flera kapitel, och den är en fortsättning på samma syn i kapitel åtta och nio, vilken identifierar beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen. Detta vet vi genom hans noggranna vittnesbörd.

Och det skedde i det sjätte året, i sjätte månaden, på femte dagen i månaden, medan jag satt i mitt hus och Juda äldste satt inför mig, att Herren Guds hand föll över mig där. Då såg jag, och se, en gestalt med utseende som av eld: från det som såg ut som hans höfter och nedåt var det eld, och från hans höfter och uppåt var det som ett sken av strålande ljus, till färgen som bärnsten. Och han räckte ut något som liknade en hand och tog mig i en hårlock på mitt huvud; och Anden lyfte upp mig mellan jorden och himlen och förde mig i Guds syner till Jerusalem, till ingången till den inre porten som vetter mot norr, där den svartsjukans avgudabild stod, den som väcker svartsjuka. Och se, Israels Guds härlighet var där, i enlighet med den syn som jag hade sett på slätten. Hesekiel 8:1–4.

Synen i kapitel åtta och nio, som identifierar de två klasser som utvecklas under beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, var ”enligt den syn som” Hesekiel hade sett ”på slätten”. Den syn han hade sett på slätten identifieras i kapitel tre.

Och Herrens hand var där över mig; och han sade till mig: Stå upp, gå ut på slätten, och där skall jag tala med dig. Då stod jag upp och gick ut på slätten; och se, Herrens härlighet stod där, lik den härlighet som jag hade sett vid floden Kebar; och jag föll ned på mitt ansikte. Hesekiel 3:22, 23.

Hesekiels syn av ”slätten” var såsom den ”härlighet” som Hesekiel ”såg vid floden Kebar”, och det var synen i kapitel ett, vers ett. Synen om beseglingen i kapitel nio och synen av ”slätten” var helt enkelt fortsättningar av synen vid floden Kebar. Det var en syn av Guds härlighet i det allra heligaste under beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, alldeles såsom Jesajas syn var. Jesajas syn identifierade Guds verk att upprätta budbärare under beseglingstiden, och i kapitel två och tre identifierar Hesekiel just detta verk med större detaljrikedom än Jesaja, ty han framställer en budbärare som skall bära ett budskap till laodiceisk adventism, och för att förstå det budskap han skall bära till det upproriska folk som lämnas förbi, befaller Hesekiel att han skall äta den lilla bok som var i ängelns hand när han steg ner den 11 september 2001.

Och han sade till mig: Människobarn, ät vad du finner; ät denna bokrulle och gå och tala till Israels hus. Då öppnade jag min mun, och han lät mig äta denna bokrulle. Och han sade till mig: Människobarn, låt din buk äta och fyll ditt innersta med denna bokrulle som jag ger dig. Då åt jag den, och i min mun var den söt som honung. Och han sade till mig: Människobarn, gå till Israels hus och tala mina ord till dem. Ty du sänds inte till ett folk med främmande tal och svårt språk, utan till Israels hus; inte till många folk med främmande tal och svårt språk, vilkas ord du inte kan förstå. Om jag sände dig till dem, skulle de förvisso lyssna till dig. Men Israels hus kommer inte att lyssna till dig, ty de vill inte lyssna till mig; ty hela Israels hus är fräckt och hårdhärtat. Se, jag har gjort ditt ansikte hårt mot deras ansikten och din panna hård mot deras pannor. Såsom diamant, hårdare än flinta, har jag gjort din panna. Frukta dem inte och var inte förskräckt för deras blickar, fastän de är ett upproriskt hus. Hesekiel 3:1–9.

En hedning i Bibeln är en främling, och en främling talar ett främmande språk. Hesekiel sändes till det moderna Israels hus, vilket under beseglingens tid är den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan, som blir förbigången. Budskapet under beseglingens tid för de etthundrafyrtiofyra tusen är för Guds församling, som först blir dömd, och sedan, vid den snart

annalkande söndagslagen, kallar den andra rösten i Uppenbarelseboken kapitel arton Guds hedniska hjord ut ur Babylon. När Jesaja i kapitel sex representerar dem som tar emot kallelsen att bli sända till det upproriska huset med det laodiceiska budskapet, blir han på förhand varnad om att de är ett folk som, fastän de ser, inte uppfattar, och fastän de hör, inte förstår. Jesaja återger just det kännetecknet som Jesus citerade från Jesaja, kapitel sex, när han tilldelade just det kännetecknet åt de tvistlystna judar som blev förbigångna i Kristi historia.

I kapitel tolv använder också Hesekiel exakt samma terminologi och placerar därmed uttryckligen kapitel tolv i de etthundrafyrtiofyratusens beseglingstid.

Och HERRENS ord kom till mig; han sade: Du människobarn, du bor mitt ibland ett upproriskt hus, som har ögon att se med men inte ser, och öron att höra med men inte hör; ty de är ett upproriskt hus. Hesekiel 12:1, 2.

Hesekiel kapitel tolv identifierar beseglingstiden för de etthundrafyrtiofyra tusen, och därigenom bemöter han det förfalskade budskapet om det sena regnet som frambärs av Efraims drinkare, vilka härskar över Jerusalems folk, de drinkare som inte kan läsa den bok som är förseglad. Deras förfalskade budskap om det sena regnet bygger på att förlägga de profetiska synerna i Guds ord långt in i framtiden.

I verserna tre till femton får Hesekiel anvisning att åskådliggöra hur Guds folk förs bort i fångenskapen i Babylon. Fångenskapen i Babylon representerar den snart annalkande söndagslagen, och därefter, i verserna sexton till tjugo, identifierar han den hungersnöd som åtföljer städernas förstörelse, vilken börjar i stunden för den stora jordbävningen, det vill säga den snart annalkande söndagslagen. Fördelarna med att bo på landet under den kristiden framställs där, och sedan, i verserna tjugo till tjugioåttan, har vi det avsnitt som erkändes som närvarande sanning i milleriternas historia. Avsnittet citeras ordagrant i The Great Controversy i skildringen av milleriternas historia i boken.

Och Herrens ord kom till mig och sade: Du människobarn, vad är det för talesätt som ni har i Israels land, när ni säger: Tiden går, och alla syner slår fel? Säg därför till dem: Så säger Herren Gud: Jag skall göra slut på detta talesätt, och de skall inte mer använda det som ett talesätt i Israel; utan säg till dem: Dagarna är nära, och fullbordan av varje syn. Ty ingen fåfång syn eller smickrande spådom skall längre finnas i Israels hus. Ty jag är Herren: jag skall tala, och det ord som jag talar skall gå i uppfyllelse; det skall inte längre uppskjutas. Ty i era dagar, ni upproriska hus, skall jag tala ordet och fullborda det, säger Herren Gud. Åter kom Herrens ord till mig och sade: Du människobarn, se, de av Israels hus säger: Den syn som han ser gäller många dagar härfter, och han profeterar om tider som ligger långt borta. Säg därför till dem: Så säger Herren Gud: Inget av mina ord skall längre uppskjutas, utan det ord som jag har talat skall fullbordas, säger Herren Gud. Hesekiel 12:21–28.

Det förfalskade budskapet om det sena regnet, som framläggs under de hundrafyrtiofyratusens beseglingstid, hävdar: ”dagarna dröja, och var syn går om intet.” När allt kommer omkring, misslyckades inte de budbärare som representeras av Mose, Elia, Hesekiel, Jesaja och Johannes i sin förutsägelse om den 18 juli 2020? Den laodiceiske adventistens budskap vid den tiden är: ”den

syn han ser gäller många dagar härfter, och han profeterar om tider som äro långt borta.” I den historien skall inte bara varje syn gå i uppfyllelse, utan budbäraren skall säga till det förlorade huset av det moderna Israel: ”Så säger Herren Gud”, ”Jag skall göra slut” på det förfälskade ”ordspråket” inom laodiceisk adventism. Säg till dem: ”Dagarna äro nära, och verkan av varje syn.” ”Inget av mina ord skall vidare fördröjas, utan det ord som jag har talat skall ske, säger Herren Gud.”

Budskapet till Laodicea kräver att budskapet visar att de dagar är nära då verkan av varje syn skall gå i uppfyllelse, och dessa dagar är de dagar då de etthundrafyrtiofyra tusen beseglas. Den väsentliga punkt som inte bör förbises i avsnittet är att Gud uttryckligen säger att han i de ”dagar”, som betecknar beseglingstidens period, skulle göra slut på laodiceisk adventisms ”fåfänga syn”, deras ”smickrande spådom” och deras förfälskade ”ordspråk”. Gud gör att deras förfälskade budskap om det sena regnet upphör före den snart kommande söndagslagen, ty han gör att det upphör i de dagar han talar om. Han gör att det upphör genom att bekräfta det sanna budskapet om det sena regnet, samtidigt som han upprättar dem som är utvalda att vara baneret vid den snart kommande söndagslagen. Dessa utvalda beseglas före ”jordbävningen”.

Det andra sättet varpå Han gör den fåfänga ordspråksformeln i den förfälskade budskapet om det sena regnet till intet är genom ankomsten av Guds oväntade och tilltagande domar, som kommer som en överväldigande överraskning för mörkrets barn, men som utgör en del av just det budskap som ljusets barn kommer att ha förutsagt. Den historia vi nu går in i står i begrepp att konfronteras med Guds domar. Dessa domar framställs gång på gång i Guds Ord, och förseglingssperioden, som började den 11 september 2001, är den punkt dit varje syn, inbegripet synerna om Guds domar, måste nå, ty Hans Ord sviker aldrig.

I tidigare artiklar visade vi att de tre första kapitlen i Daniels bok representerar de tre änglarnas budskap i Uppenbarelseboken kapitel fjorton. Kapitel två är den andre ängelns budskap och är därför en illustration av det andra provet under beseglingstiden. Det första provet var kapitel ett, och det var kostprovet om huruvida en människa skulle välja himmelsk föda eller Babylons föda. Kapitel två framställdes genom den dolda sanningen i Nebukadnessars dröm om bilden av vilddjur, vilka är riken.

Daniel 2 representerar vilddjurets bilds prövning under beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och det innehåller en förståelse som är dold, ty Nebukadnessar kunde inte minnas drömmen. Det representerar en dold sanning som upplåses i de etthundrafyrtiofyra tusens historia, och en dold sanning angående de riken i Bibelns profetior som framställs i bildstoden. Det utgjorde en prövning på liv och död för Daniel och de tre värdiga, och även för de kaldéiska vise män som åt av den babyloniska kosten.

Ellen White visades att vilddjurets bild skulle upprättas ”innan nådatiden avslutas, ty den är det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga öde skall avgöras.” Nebukadnessars dolda dröm representerar detta prov. Den dolda sanningen om bilden, som har blivit uppenbarad i dessa dagar, när verkan av varje syn inte längre dröjer, är att Jesus, såsom Alfa och Omega, identifierade i de första och de sista hänvisningarna till bibelprofetians riken att det åttonde vilddjuret är av de

sju.

Det åttonde djuret i Uppenbarelseboken kapitel sjutton, som är av de sju, är den påvliga makten som har återförts till jordens tron, och den djupare dolda hemlighet som har uppenbarats är att när Förenta staterna formar en bild åt vilddjuret i denna nation, kommer det också att representera fenomenet av den åttonde, som är av de sju. Den sjätte presidenten sedan ändens tid år 1989, som är den rike presidenten som eggade upp hela drakens välde, mottog ett dödligt politiskt sår av de progressiva, woke, liberala globalisternas hand år 2020, då det republikanska hornet mördades på gatorna av det ateistiska djuret i Uppenbarelseboken kapitel elva.

Samtidigt fick den tredje ängelns rörelse ett dödligt sår den 18 juli 2020 genom den ateistiska bestens hand i Uppenbarelseboken kapitel elva. Den rörelsen hade bestått av laodiceiska sjundedagsadventister, och år 2023 uppväcktes rörelsen som den tredje ängelns filadelfiska rörelse. Båda hornen blev dödade år 2020, och båda hornen reser sig efter tre och en halv symboliska dagar. Bildandets av odjurets politiska bild består i föreningen mellan kyrka och stat i Förenta staterna, och det odjur vars bild de gör i de sista dagarna är det åttonde odjuret, som är av de sju. När bildodjuret formas i Förenta staterna kommer det att besitta just denna profetiska egenskap hos Roms åttonde odjur.

När prövningen om vilddjurets avbild fullbordas över det sanna protestantiska hornet, skall de som erkänner de profetiska sanningar som är förknippade med vilddjurets avbilds tillkomst i båda hornen på jordens vilddjur bli förseglade för evigheten med Kristi avbild. De fåvitska jungfrur som har tagit emot den fåfänga och smickrande synen kommer att för evigt ha utformat vilddjurets avbild.

Detta var vad profeten Hesekiel såg, när inför hans häpna blick framställdes symboler som uppenbarade en Makt som härskar över de jordiska härskarnas angelägenheter. Hjul som skar in i varandra sattes i rörelse av fyra levande varelser. Högt ovanför allt detta ”var något som liknade en tron, till utseendet lik safir; och ovanpå det som liknade en tron syntes något som såg ut som en människogestalt.” Hesekiel 1:26.

”Hjulen, så komplicerade att de vid första anblicken tycktes vara i oordning, rörde sig i fullkomlig harmoni. Himmelska väsen drev dessa hjul. Det komplicerade skeendet i människornas händelser står under gudomlig kontroll. Mitt i nationernas strid och larm leder Han som tronar ovanför keruberna alltjämt denna jords angelägenheter. Åt varje nation och varje individ har Gud anvisat en plats i sin stora plan. I dag avgör människor och nationer genom sitt eget val sitt öde, och Gud styr över allt för att genomföra sina avsikter.

”De profetior som den store JAG ÄR har givit i sitt Ord säger oss var vi befinner oss i tidsåldrarnas procession. Allt det som profetian har förutsagt fram till den nuvarande tiden har avtecknats på historiens sidor, och allt som ännu återstår skall fullbordas i sin ordning.

”Tidens tecken förkunnar att vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Allt i vår värld är i uppror. Frälsaren förutsade de händelser som skulle föregå hans ankomst: ’Ni skall få höra om krig och rykten om krig.... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och pest och jordbävningar på den ena platsen efter den andra.’ Matteus 24:6,

7. Härskare och statsmän inser att något stort och avgörande står i begrepp att ske — att världen står på randen till en oerhörd kris.

”Bibeln, och endast Bibeln, ger en riktig bild av händelser som redan kastar sina skuggor framför sig, vilkas annalkande ljud får jorden att bäva och människors hjärtan att svika dem av fruktan. ’Se, Herren skall ödelägga jorden och göra den till en ödemark, och han skall förvrida dess yta och förskingra dess invånare.’ ’Ty de har överträtt lagarna, kränkt stadgarna, brutit det eviga förbundet. Därför förtär en förbannelse jorden, och dess invånare får lida för sin skuld.’ Jesaja 24:1, 5, 6, RSV.

”Ve! Ty den dagen är stor, så att ingen är den lik; det är en tid av nöd för Jakob; men han skall bli frälst ur den.” Jeremia 30:7.

”Eftersom du har gjort Herren, som är min tillflykt, den Högste, till din boning, skall ingen olycka vederfaras dig, och ingen plåga skall komma nära ditt tält.” Psalm 91:9, 10.

”Gud skall inte svika sin kyrka i stunden av hennes största fara. Han har lovat befrielse. Hans rikes principer skall bli ärade av alla under solen.” *Historical Sketches*, s. 277–279.

Det ”komplicerade spelet av mänskliga händelser” är det som framställdes genom hjulen som skar in i hjulen i Hesekiels syn av det Allraheligaste, under beseglingens tid. Dessa händelser står under gudomlig kontroll, ty dessa händelser är uppfyllelsen av alla Guds ords syner, vilka finner sin slutliga och fullkomliga verkan under beseglingens tid. Det finns ett ”ljud” som identifierar ”en häpnadsväckande kris” som ”världen står på gränsen” till att inse. Detta ”ljud” får ”jorden att bäva och människors hjärtan att svikta av fruktan”. Både jordens skakande och det att människors hjärtan sviktar av fruktan är symboler för ljudet av den sjunde och sista basunen, som är det tredje ve.

Nationernas uppretande genom islam i det tredje ve, är såsom en kvinna i barnsnöd och representerar därmed en tilltagande, eskalerande kris. Denna eskalerande kris började den 11 september 2001; och den 7 oktober 2023 kom nästa extrema födslovärk, och eftersom Guds Ord aldrig sviker, kommer nästa värk mycket snart, och den kommer att bli ännu mer förödande. Bor du fortfarande i en stad?

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”För profeten tycktes hjulet i hjulet, gestalten av levande varelser som var förenade med dem, allt vara invecklat och oförklarligt. Men den Oändliga Vishetens hand ses bland hjulen, och fullkomlig ordning är resultatet av dess verk. Varje hjul, lett av Guds hand, verkar i fullkomlig harmoni med varje annat hjul. Jag har fått se att mänskliga redskap är benägna att söka alltför mycken makt och försöka själva styra verket. De lämnar Herren Gud, den Mäktige Arbetaren, alltför mycket utanför sina metoder och planer och förtröstar inte på Honom med allt som rör verkets framåtskridande. Ingen bör ens för ett ögonblick inbilla sig att han är i stånd att sköta sådana ting som tillhör den store JAG ÄR. Gud bereder i sin försyn en väg, så att verket kan utföras av mänskliga redskap. Låt därför varje människa stå på sin plikts post, för att göra sin del för denna tid, och veta att Gud är hennes lärare.” *Testimonies*, band 9, 259.